

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО

ПРѢДВАРИТЬЛНИ ПРИЧИНИ

Падения

Византийскаго Царства.

Всѣка една държіава која то ся съставіа съ силж отъ разни народности, а най-паче отъ народы кои то имѣтъ свои писменъ іазыкъ и свої особнѣ книжнинж, ако тіа държіава не успѣе да гы притопи въ единъ само владѣюшть іазыкъ и, ако не гы накара да заборавїжть народности тѣ си, а да приѣмнїжь еднѣ само т. е. владѣюштаго народа, тіа държіава, казваме, не само што нѣможи да бѣди мирна въ вѣтрѣпиность тѣ си отъ мятежи и вѣзстаныя, нѣ и непременно, рано или кжсно, трѣба да падни; а всѣка отъ покорены тѣ ѹ народности да вѣзбнови прѣжнаїж си независимость.

Истинж чи единство то на вѣройсповѣдание то можи да сближи народности тѣ и да гы съедини въ едно тѣло, нѣ негова та сила изчезва при разытие то народнаго духа, а вѣройсповѣдание то си остава кату една форма кој сж варди и почита безъ никакваж искреннїж привързаность. Такива примѣры имаме твърдѣ млого въ всемирнаїж повѣстность, а по-ближны намъ въ Европѣйскаїж старж и новж. Нѣ Византийскаia държіава прѣдставіа намъ едно твърдѣ іасно позорие връху таїж истинїж, което, не слѣдъ млого врѣмѧ, ште покажи и нейна та наслѣдница завладѣтелька Турска Държіава.